

1001-8.TK.80.2022

(K 9/22)

5577

TRYBUNAŁ KONSTYTUCYJNY

W związku z wnioskiem Zarządu Głównego Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Policjantów o stwierdzenie, że art. 67 ust. 6 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (tekst jedn.: Dz. U. z 2021 r., poz. 1882 ze zm.), w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o Policji, ustawy o Straży Granicznej oraz ustawy o Służbie Więziennej (Dz. U., poz. 1608), jest niezgodny z:

- art. 59 ust. 1 i 4 w związku z art. 12, art. 32 ust. 1 i art. 31 ust. 3 oraz art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,
- art. 59 ust. 1 i 4 Konstytucji w związku z art. 11 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności sporządzonej w Rzymie dnia 4 listopada 1950 r., zmienionej następnie Protokołami nr 3, 5 i 8 oraz uzupełnionej Protokołem nr 2 (Dz. U. z 1993 r. Nr 61, poz. 284 ze zm.) w związku z art. 4 i art. 5 Konwencji nr 151 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej ochrony prawa organizowania się i procedury określania warunków zatrudnienia w służbie publicznej, przyjętej w Genewie dnia 27 czerwca 1978 r. (Dz. U. z 1994 r. Nr 22, poz. 78) w związku z art. 3 Konwencji (nr 87) dotyczącej wolności związkowej i ochrony praw związkowych, przyjętej w San Francisco dnia 9 lipca 1948 r. (Dz. U. z 1958 r. Nr 29, poz. 125) w związku z art. 8

Międzynarodowego Paktu Praw Gospodarczych, Społecznych i Kulturalnych, otwartego do podpisu w Nowym Jorku dnia 19 grudnia 1966 r. (Dz. U. z 1977 r. Nr 38, poz. 169)

– na podstawie art. 42 pkt 7 i art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (tekst jedn.: Dz. U. z 2019 r., poz. 2393) –

przedstawiam następujące stanowisko:

postępowanie podlega umorzeniu, na podstawie art. 59 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (tekst jedn.: Dz. U. z 2019 r., poz. 2393), wobec niedopuszczalności wydania orzeczenia.

UZASADNIENIE

Zarząd Główny Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Policjantów (dalej: Wnioskodawca) wystąpił do Trybunału Konstytucyjnego z wnioskiem o zbadanie zgodności art. 67 ust. 6 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (tekst jedn.: Dz. U. z 2021 r., poz. 1882 ze zm.) w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o Policji, ustawy o Straży Granicznej oraz ustawy o Służbie Więziennej (Dz. U., poz. 1608), z wzorcami kontroli wskazanymi na wstępie.

W ramach wstępnej kontroli wniosku legitymacja Wnioskodawcy do zainicjowania postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym nie została zakwestionowana.

Pozytywny wynik wstępnej kontroli wniosku nie przesądza jednak o późniejszym merytorycznym badaniu zarzutów objętych tym wnioskiem.

Trybunał Konstytucyjny na każdym etapie postępowania jest bowiem zobligowany do kontroli, czy nie zachodzi negatywna przesłanka procesowa wyłączająca dopuszczalność merytorycznej oceny zgłoszonych zarzutów, skutkująca obligatoryjnym umorzeniem postępowania. Dotyczy to wszelkich kwestii wstępnych, jak również przesłanek formalnych, wspólnych dla kontroli inicjowanej w trybie wniosku, skargi konstytucyjnej lub pytania prawnego. Zatem – jeśli występują co do tego wątpliwości – należy przede wszystkim zweryfikować, czy nie zachodzą przeszkody formalne uniemożliwiające merytoryczne rozpoznanie sprawy (*vide* m.in. – postanowienia Trybunału Konstytucyjnego z dnia: 5 grudnia 2001 r., sygn. K. 31/00, OTK ZU nr 8/2001, poz. 269; 30 maja 2007 r., sygn. SK 67/06, OTK ZU nr 6/A/2007, poz. 64; 27 lipca 2016 r., sygn. U 5/15, OTK ZU z 2016 r., seria A, poz. 70; 13 kwietnia 2021 r., sygn. K 15/17, OTK ZU z 2021 r., seria A, poz. 16 oraz 1 grudnia 2021 r., sygn. U 1/21, OTK ZU z 2021 r., seria A, poz. 70). „Obowiązek ten dotyczy też wniosków, które podlegają wstępnemu rozpoznaniu stosownie do art. 61 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (...). Nadanie na etapie wstępnego rozpoznania dalszego biegu wnioskowi jednego z podmiotów, o których mowa w art. 191 ust. 1 pkt 3-5 Konstytucji, nie przesądza w efekcie o merytorycznym rozpoznaniu takiego wniosku” (postanowienie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 listopada 2019 r., sygn. K 2/18, OTK ZU z 2019 r., seria A, poz. 63; *vide* również – powołane tam orzecznictwo).

Na mocy art. 191 ust. 1 pkt 4 Konstytucji, ogólnokrajowy organ związku zawodowego może wystąpić z wnioskiem do Trybunału Konstytucyjnego w sprawach, o których mowa w art. 188 ustawy zasadniczej. Akt normatywny, kwestionowany we wniosku pochodzącym od ogólnokrajowego organu związku

zawodowego, musi przy tym dotyczyć spraw objętych zakresem jego działania (art. 191 ust. 2 Konstytucji).

„Definicję podmiotów wymienionych w art. 191 ust. 1 pkt 4 Konstytucji RP, tj. związków zawodowych, organizacji pracodawców i organizacji zawodowych, należy ustalać przede wszystkim przez odwołanie się do przepisów konstytucyjnych, które posługują się tymi samymi nazwami” (A. Mączyński, J. Podkowik, [w] *Konstytucja RP. Tom II. Komentarz. Art. 87-243*, red. M. Safjan i L. Bosek, Wyd. C. H. Beck, Warszawa 2016., s. 1241). Trybunał Konstytucyjny wielokrotnie wskazywał, że „[z]wiązek zawodowy jest szczególną formą realizacji wolności zrzeszania się nakierowaną na ochronę praw i obowiązków osób wykonujących pracę zarobkową. (...) Związek zawodowy działa w odniesieniu do pewnej kategorii interesów wyznaczonych szczególną cechą podmiotów, które zrzesza. W dotychczasowym orzecznictwie wskazywano, że istotą działania związku zawodowego jest reprezentowanie praw i interesów zawodowych oraz socjalnych swoich członków, bezpośrednio związanych z ich pracowniczym statusem. Tak wyznaczony zakres działań jest specyficzny dla związku zawodowego” (wyrok z dnia 2 czerwca 2015 r., sygn. K 1/13, OTK ZU nr 6/A/2015, poz. 80 oraz powołane tam wcześniejsze orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego).

Wniosek inicjujący hierarchiczną kontrolę norm musi spełniać – poza ogólnymi wymaganiami dotyczącymi pism procesowych – również szereg innych warunków formalnych właściwych dla natury postępowania przed Trybunałem.

Stosownie do art. 47 ust. 2 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (tekst jedn.: Dz. U. z 2019 r., poz. 2393; dalej: ustawa otpTK), uzasadnienie wniosku złożonego przez podmiot, o którym mowa w art. 191 ust. 1 pkt 1-5 Konstytucji, musi zawierać precyzyjne oznaczenie przedmiotu zaskarżenia wraz z wykładnią, wskazanie adekwatnych wzorców kontroli wraz z wykładnią, określenie problemu konstytucyjnego oraz zarzutów niekonstytucyjności, a ponadto przedstawienie

przekonujących argumentów lub dowodów uzasadniających trafność zarzutów. We wniosku złożonym przez podmiot, o którym mowa w art. 191 ust. 1 pkt 3-5 Konstytucji, należy także uzasadnić, powołując przepis prawa lub statutu, że kwestionowany akt normatywny lub jego część dotyczy spraw objętych zakresem działania wnioskodawcy (art. 48 ust. 1 pkt 1 ustawy otpTK), a w przypadku podmiotu, o którym mowa w art. 191 ust. 1 pkt 4 Konstytucji, powołać ponadto przepis prawa lub postanowienie statutu wskazujące, że wnioskodawca jest ogólnokrajowym organem lub ogólnokrajową władzą (art. 48 ust. 1 pkt 2 ustawy otpTK). Ponadto do wniosku dołącza się uchwałę lub inne rozstrzygnięcie podmiotu, o którym mowa w art. 191 ust. 1 pkt 3-5 Konstytucji, stanowiące podstawę wystąpienia z wnioskiem i określające kwestionowany akt normatywny lub jego część oraz wskazujące wzorce kontroli (art. 48 ust. 2 pkt 1 ustawy otpTK).

Obowiązek wykazania, który z jego organów jest „ogólnokrajowym organem” uprawnionym do wnoszenia o hierarchiczną kontrolę norm oraz tego, że wniosek pochodzi od organu, o którym mowa w art. 191 ust. 1 pkt 4 Konstytucji, obciąża wnioskodawcę (*vide* – postanowienia Trybunału Konstytucyjnego z dnia: 29 stycznia 2002 r., sygn. K. 32/01, OTK ZU nr 1/A/2002, poz. 10; 13 września 2012 r., sygn. Tw 9/12, OTK ZU nr 2/B/2013, poz. 123; 21 listopada 2012 r., sygn. Tw 18/12, OTK ZU nr 6/B/2012, poz. 475 i 22 lipca 2014 r., sygn. Tw 12/13, OTK ZU nr 4/B/2014, poz. 257).

W orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego wielokrotnie podkreślano, że „[w]ola organu ogólnokrajowego, który zazwyczaj ma strukturę kolegialną, znajduje wyraz w podejmowanych przez niego uchwałach. Tryb podjęcia uchwały regulują właściwe przepisy (np. statut), zaś treść podjętej uchwały zostaje zapisana w protokole z posiedzenia tego organu. Zgodnie z utrwaloną linią orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego uchwała ogólnokrajowego organu związku zawodowego w sprawie wystąpienia z wnioskiem do Trybunału Konstytucyjnego stanowi *conditio sine qua non* wszczęcia postępowania

z wniosku tego organu” (postanowienie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 23 lutego 2009 r., sygn. Tw 4/09, OTK ZU nr 2/B/2009, poz. 74; *vide* również – wydane w pełnym składzie Trybunału Konstytucyjnego – postanowienie z dnia 26 czerwca 2012 r., sygn. K 8/12, OTK ZU nr 6/A/2012, poz. 72, a także postanowienia Trybunału Konstytucyjnego z dnia: 25 października 2012 r., sygn. Tw 21/11, OTK ZU nr 6/B/2012, poz. 476; 27 września 2018 r., sygn. Tw 9/17, OTK ZU z 2018 r., seria B, poz. 189 i 13 stycznia 2020 r., sygn. Tw 14/19, OTK ZU z 2020 r., seria B, poz. 243).

W związku z tym w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego wskazywano, iż „[d]la ustalenia, że wniosek pochodzi od ogólnokrajowego organu związku zawodowego, a nie od osoby, która go sporządziła i podpisała, potrzebny jest dowód, że został on wniesiony na podstawie uchwały uprawnionego organu. Wobec powyższego konieczne jest dołączenie do wniosku odpisu uchwały tego organu. Treść uchwały i wniosku musi cechować minimalna zbieżność, która obejmuje wskazanie kwestionowanego przepisu (przedmiot kontroli), wyrażenie woli wyeliminowania tego przepisu z porządku prawnego oraz sformułowanie zarzutu niezgodności z przepisem aktu normatywnego o wyższej mocy prawnej (wzorzec kontroli). Uchwała może zawierać także dodatkowe postanowienia dotyczące sposobu jej wykonania, w szczególności wskazywać inny podmiot (np. pełnomocnika) zobligowany przez ogólnokrajowy organ związku zawodowego do sporządzenia lub podpisania wniosku, złożenia go oraz reprezentowania wnioskodawcy w postępowaniu przed Trybunałem. Nie ulega przy tym wątpliwości, że powierzenie wykonania takiej uchwały konkretnie określone podmiotowi nie wpływa na ocenę legitymacji procesowej wnioskodawcy, o którym mowa w art. 191 ust. 1 pkt 4 Konstytucji, gdyż w dalszym ciągu tylko ogólnokrajowy organ związku zawodowego jest uprawniony do zainicjowania hierarchicznej kontroli zgodności norm, tzn. wyznaczenia zakresu zaskarżenia” (postanowienie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 27 marca 2012 r., sygn. Tw 34/11, OTK ZU nr 6/B/2012, poz. 470; *vide*

też – postanowienia Trybunału Konstytucyjnego z dnia: 23 lutego 2009 r., sygn. Tw 4/09, *op. cit.*; 30 czerwca 2011 r., sygn. Tw 8/11, OTK ZU nr II/B/2014, poz. 651; 26 czerwca 2012 r., sygn. K 8/12, *op. cit.* i 25 października 2012 r., sygn. Tw 21/11, *op. cit.*).

Obowiązujące przepisy nie przesądzają, który z organów związku zawodowego jest uprawniony do złożenia wniosku do Trybunału Konstytucyjnego o kontrolę hierarchicznej zgodności norm. Strukturę organizacyjną związku zawodowego, w szczególności sposób reprezentowania związku, a także organy związku, tryb ich wyboru i odwołania oraz zakres kompetencji i okres kadencji określa statut związku zawodowego (art. 9 zd. pierwsze oraz art. 13 pkt 8 i 9 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych, tekst jedn.: Dz. U. z 2022 r., poz. 854).

W niniejszej sprawie w *petitum* wniosku, sporządzonego przez pełnomocnika, jako podmiot uprawniony do zainicjowania postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym wskazano Zarząd Główny Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Policjantów. W uzasadnieniu wniosku stwierdzono, że „[o]rganem związku właściwym, na szczeblu ogólnokrajowym jest Zarząd Główny. Zarząd Główny jest organem nadrzędnym wobec jednostek organizacyjnych Związku, działa na podstawie Statutu w celu realizacji zadań określonych w Statucie, uchwałach zjazdów i własnych (*vide*: § 21 i 27 Statutu)” (s. 33 wniosku). Podstawą wystąpienia z wnioskiem do Trybunału Konstytucyjnego była uchwała nr 161/VII/2020 z dnia 13 października 2020 r. Zarządu Głównego NSZZ Policjantów. Uchwała ta, którą dołączono do wniosku, określa przedmiot i wzorce kontroli, które są tożsame z zakresem zaskarżenia wskazanym we wniosku.

Z dołączonego do wniosku odpisu z Krajowego Rejestru Sądowego (dalej: KRS) wynika, że organem uprawnionym do reprezentowania Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Policjantów (dalej: NSZZ Policjantów lub Związek) na szczeblu krajowym jest Prezydium Zarządu Głównego, a na szczeblu

wojewódzkim – Prezydium Zarządu Wojewódzkiego (Dział 2, Rubryka 1, pkt 1). Z kolei wpis w KRS określający sposób reprezentacji NSZZ Policjantów ma następującą treść: „Prezydium Zarządu Głównego wykonuje czynności należące do zakresu działania Zarządu Głównego w zakresie reprezentowania Związku wobec władz i organów administracji rządowej i gospodarczej, a także innych organizacji i instytucji, uchwalania opinii o projektach aktów prawnych oraz przedstawiania wniosków i postulatów w zakresie tworzenia i stosowania prawa, rozporządzania i zarządzania majątkiem ZG, uchwalania regulaminów działania Zarządu Głównego i Prezydium Zarządu Głównego (*vide*: § 28 ust. 2 w zw. z § 27 ust. 4 lit. a, f, g, j Statutu), Prezydium podejmuje decyzje kolegialnie zwykłą większością głosów, decyzje podlegają zatwierdzeniu na najbliższym posiedzeniu ZG. Przewodniczący Zarządu Głównego jest uprawniony do Reprezentowania Związku samodzielnie w zakresie swoich uprawnień, zaś w sprawach niecierpiących zwłoki Przewodniczący Zarządu Głównego wraz z dwoma Wiceprzewodniczącymi Związku; o podjętych w porozumieniu decyzjach niecierpiących zwłoki Przewodniczący informuje na najbliższym posiedzeniu organ, a decyzje przekraczające zakres zwykłego zarządu podlegają zatwierdzeniu (*vide*: § 23 ust. 1 Statutu). (...)” (Dział 2, Rubryka 1, pkt 2).

Do wniosku nie został dołączony Statut NSZZ Policjantów lub odpowiedni wyciąg ze statutu, pozwalający na stwierdzenie, czy uchwała nr 161/VII/2020 została podjęta zgodnie ze Statutem Związku.

Analiza Statutu NSZZ Policjantów (dalej: Statut Związku lub Statut), którego tekst jednolity został zamieszczony na stronie internetowej Związku (<https://nszpz.pl/statut/>), wskazuje, że Statut Związku nie określa wprost, który z jego organów jest uprawniony do podjęcia uchwały o skierowaniu wniosku do Trybunału Konstytucyjnego w sprawie hierarchicznej zgodności norm. Zarząd Główny jest jednym z ogólnokrajowych organów NSZZ Policjantów, obok krajowego zjazdu delegatów, Prezydium Zarządu Głównego i Głównej Komisji Rewizyjnej (§ 21 ust. 1 lit. a-d Statutu). Kompetencje Zarządu Głównego określa

§ 27 ust. 4 Statutu, zgodnie z którym „ZG [Zarząd Główny – przyp. wł.] działa na podstawie Statutu w celu realizacji zadań określonych w Statucie, uchwałach zjazdów i własnych, w szczególności: a) reprezentowania Związku wobec władz i organów administracji rządowej i gospodarczej, a także innych organizacji i instytucji, (...) f) uchwalania opinii o projektach aktów prawnych oraz przedstawiania wniosków i postulatów w zakresie tworzenia i stosowania prawa, (...)”. Niektóre z uprawnień wymienionych w § 27 ust. 4 lit. a-l Statutu Zarząd Główny wykonuje samodzielnie, a niektóre we współdziałaniu z Prezydium Zarządu Głównego. Stosownie do § 28 ust. 2 Statutu, „Prezydium [Zarządu Głównego – przyp. wł.] wykonuje czynności należące do zakresu działania ZG wymienione w § 27 ust. 4 lit. a, f, g, j”, czyli między innymi czynności odnoszące się do reprezentowania Związku (§ 27 ust. 4 lit. a Statutu) oraz przedstawiania wniosków i postulatów w zakresie tworzenia i stosowania prawa (§ 27 ust. 4 lit. f Statutu). Decyzje Prezydium podlegają zatwierdzeniu na najbliższym posiedzeniu Zarządu Głównego (§ 28 ust. 4 Statutu). Niezatwierdzenie decyzji Prezydium przez ZG powoduje jej uchylenie (§ 28 ust. 5 Statutu).

W związku z powyższym należy uznać, że Zarząd Główny NSZZ Policjantów nie jest uprawniony do samodzielnego inicjowania postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym ani samodzielnego udzielenia pełnomocnictwa innemu podmiotowi do reprezentowania NSZZ Policjantów w sprawie dotyczącej kontroli hierarchicznej zgodności norm. Kompetencje w tym zakresie zostały bowiem, zgodnie ze Statutem Związku, podzielone pomiędzy Prezydium Zarządu Głównego a Zarząd Główny. Najpierw Prezydium Zarządu Głównego, jako organ uprawniony do przedstawiania wniosków i postulatów w zakresie tworzenia i stosowania prawa (§ 28 ust. 2 w zw. z § 27 ust. 4 lit. f Statutu oraz Dział 2, Rubryka 1, pkt 2 odpisu z KRS) oraz reprezentowania Związku, czyli dokonywania czynności, w tym składania oświadczeń woli, w imieniu Związku (§ 28 ust. 2 w zw. z § 27 ust. 4 lit. a Statutu oraz Dział 2, Rubryka 1, pkt 1 odpisu z KRS), podejmuje decyzję o skierowaniu

wniosku do Trybunału Konstytucyjnego oraz udzieleniu pełnomocnictwa innemu podmiotowi do podjęcia w imieniu Związku czynności związanych z wykonaniem tej decyzji, następnie przedstawia tę decyzję Zarządowi Głównemu, który dopiero wtedy podejmuje uchwałę o zatwierdzeniu decyzji Prezydium (§ 28 ust. 4 Statutu oraz Dział 2, Rubryka 1, pkt 2 odpisu z KRS) lub nie zatwierdza decyzji Prezydium, co powoduje jej uchylenie (§ 28 ust. 5 Statutu). Statut Związku nie przewiduje możliwości zmiany decyzji Prezydium przez Zarząd Główny. W związku z tym, skoro Zarząd Główny może jedynie zatwierdzić lub odmówić zatwierdzenia decyzji Prezydium, to tym bardziej nie jest uprawniony do samodzielnego podjęcia decyzji w zastępstwie Prezydium i postanowienia z własnej inicjatywy o skierowaniu wniosku do Trybunału Konstytucyjnego oraz określenia przedmiotu i wzorców kontroli lub udzielenia pełnomocnictwa innemu podmiotowi do sporządzenia wniosku w imieniu NSZZ Policjantów oraz wniesienia i popierania go w postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym, bez wcześniejszej decyzji Prezydium w tym względzie (*vide* – postanowienie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 4 września 2009 r., sygn. Tw 18/09, OTK ZU nr 5/B/2009, poz. 355).

Do wniosku inicjującego postępowanie w niniejszej sprawie nie została dołączona decyzja Prezydium Zarządu Głównego NSZZ Policjantów o wystąpieniu do Trybunału Konstytucyjnego w sprawie hierarchicznej kontroli norm oraz udzieleniu innemu podmiotowi pełnomocnictwa do podjęcia w imieniu Związku czynności związanych z wykonaniem takiej decyzji. Treść uchwały Zarządu Głównego NSZZ Policjantów z dnia 13 października 2020 r., nr 161/VII/2020, dotyczącej skierowania wniosku do Trybunału Konstytucyjnego oraz udzielenia pełnomocnictwa imiennie wskazanemu adwokatowi, nie zawiera informacji o decyzji Prezydium Zarządu Głównego w tym względzie, która, zgodnie z przedstawionymi powyżej przepisami statutu NSZZ Policjantów, winna poprzedzać uchwałę Zarządu Głównego. Również z dołączonego do wniosku wyciągu z protokołu posiedzenia Zarządu Głównego NSZZ Policjantów

w dniu 13 października 2020 r. wynika, że uchwała nr 161/VII/2020 miała charakter samoistny i nie stanowiła o zatwierdzeniu wcześniejszej decyzji Prezydium Zarządu Głównego.

W treści uchwały nr 161/VII/2020, jako podstawę prawną jej podjęcia, powołano przepisy § 27 ust. 4 lit. a i lit. k-l Statutu NSZZ Policjantów. Przewidziane w § 27 ust. 4 lit. a Statutu zadanie Zarządu Głównego, dotyczące reprezentowania Związku, nie stanowi jednak, jak wcześniej wskazano, samodzielnego uprawnienia Zarządu Głównego, lecz kompetencję wykonywaną we współdziałaniu z Prezydium Zarządu Głównego (§ 28 ust. 2 w zw. z § 27 ust. 4 lit. a Statutu), w dwustopniowej procedurze wymagającej podjęcia decyzji przez Prezydium Zarządu Głównego, a następnie zatwierdzenia tej decyzji przez Zarząd Główny (§ 28 ust. 4 Statutu). Natomiast przepisy § 27 ust. 4 lit. k i l Statutu stanowią odpowiednio o uprawnieniach Zarządu Głównego do zlecania bieżących zadań dla Prezydium i przewodniczącego Zarządu Głównego oraz podejmowania decyzji o akcjach ogólnokrajowych. Uprawnienia te stanowią wprawdzie samodzielną kompetencję Zarządu Głównego, jako organu NSZZ Policjantów, lecz nie dotyczą kwestii związanych z inicjowaniem postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym w sprawie hierarchicznej kontroli norm. Powołane w treści uchwały nr 161/VII/2020 przepisy § 27 ust. 4 lit. a i lit. k-l statutu NSZZ Policjantów nie uzasadniały zatem samodzielnej kompetencji Zarządu Głównego do podjęcia uchwały o skierowaniu wniosku do Trybunału Konstytucyjnego ani udzielenia pełnomocnictwa innemu podmiotowi do podjęcia w imieniu NSZZ Policjantów czynności związanych ze sporządzeniem, wniesieniem lub popieraniem takiego wniosku w postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym.

W związku z tym nie można uznać uchwały nr 161/VII/2020, z dnia 13 października 2020 r., za skutecznie złożone oświadczenie woli w sprawie wystąpienia przez NSZZ Policjantów z wnioskiem do Trybunału Konstytucyjnego, gdyż samodzielne podjęcie tej uchwały przez Zarząd Główny,

